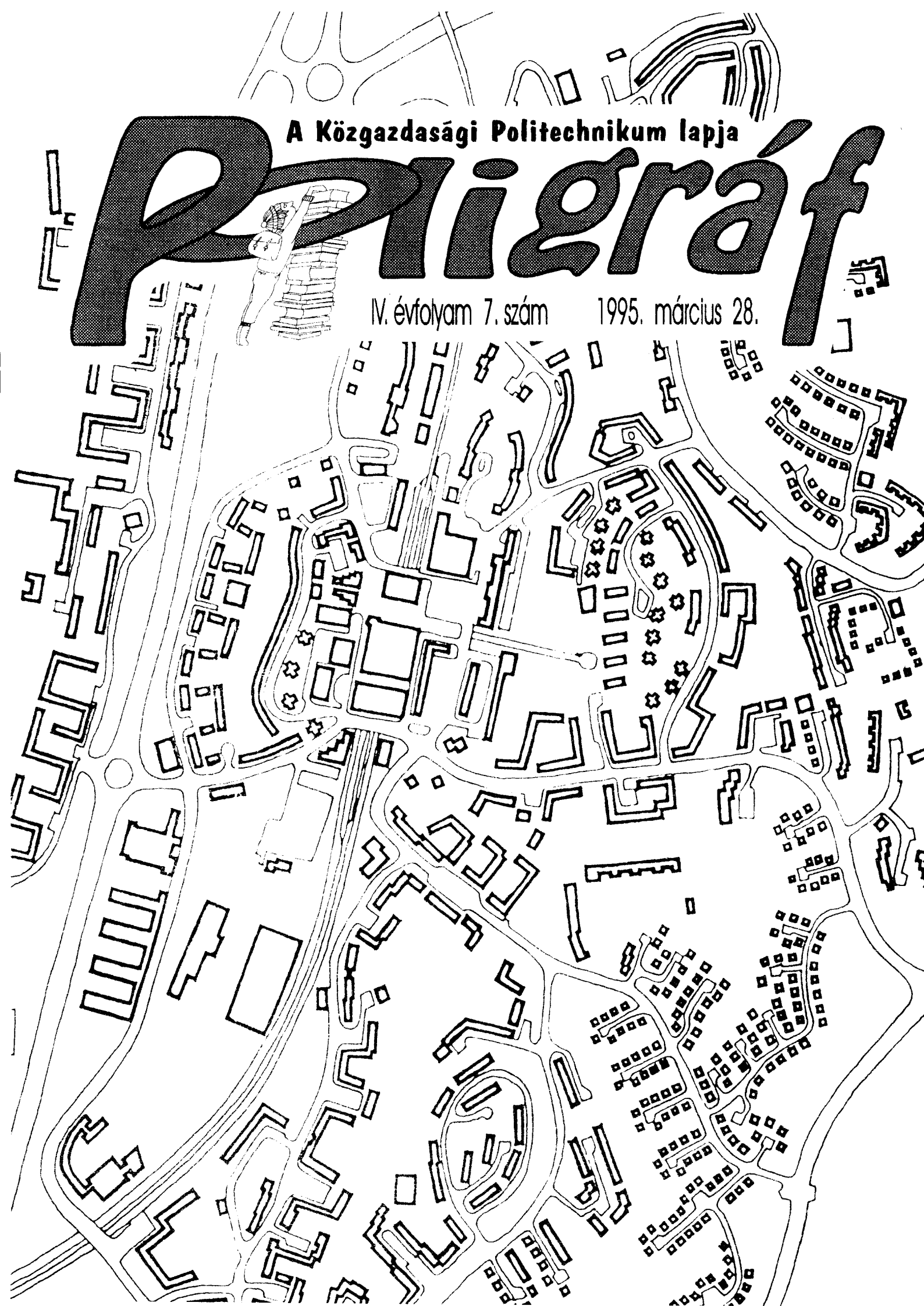

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Pierráf

IV. évfolyam 7. szám 1995. március 28.

EMLÉKEZTETŐ az IT 1995. II. 28-i üléséről

Az eredeti napirendi pontokon kívül (az SZMSZ folytatása, a pótvizsgaidőszak néhány tanulsága és a gyakorlati jegyek ügye) a következőket kérték még a jelenlevők megbeszélni:

- a tanári autók beállása az udvarba,
- az igazolatlan órák következményei és intézménye általában,
- a szlovák tábor és a dohányzás,
- gyujtogatás és dohányzás az egyik iskolai WC-ben,
- a társalgó-dühöngő: hol legyenek az óráról kimaradók.

I. Az SZMSZ megbeszélése során a 18. oldal IT-ről szóló fejezetét vitattuk meg. A változások majd a munka végeztével olvashatók.

II. Molnár Lajos elmondja, hogy az épületben a dohányzás általában megszűnt. Épp ezért tartja felháborítónak, ami febr. 24-én a B. épület I. emeleti fiú WC-jében történt. Nemcsak csikkek és szemét, hanem a falon égetés nyomai voltak láthatók. Fehér Tamás a MÉSZ nevében megígérte, hogy felderítik az ügyet, s példás büntetést hoznak a tettessel szemben.

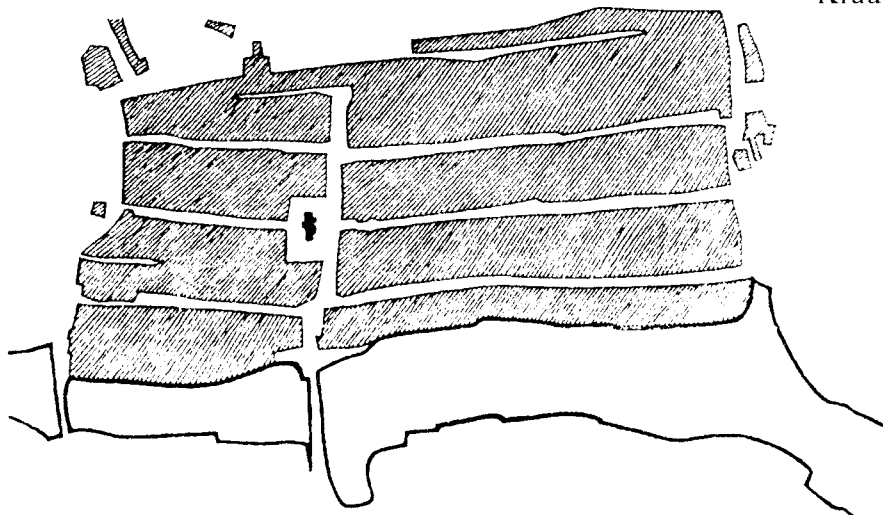
III. A pótvizsgaidőszak órarendi beosztása, illetve a diákképviseltek elutasító véleményének a vitája az IT ülés előtt, az Iskolabíróságon lezajlott. Az Iskolabíróság megróttá a Koordinációs Bizottmányt, mert nem egyeztetett a diákképviseltekkel, s egyben az ügyet újra az IT elé utalta, hogy ott egyezzenek meg a további vizsgaidőszakok rendjéről. Ezen egyeztetés eredménye a következő döntés: a Koordinációs Bizottmány egyeztetni köteles a diákképviselőkkel. (19 igen, 5 tartózkodás.)

IV. A gyakorlati jegyek megszerzésének feltételeit, lehetőségeit az IT pedagógiai-szakmai kérdésnek minősítette az alábbi arányban: 23 igen, 1 nem, 1 tartózkodás.

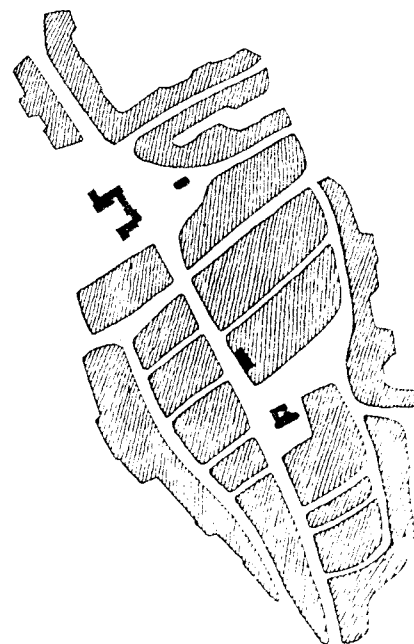
V. A szlovák tábor és a dohányzás kérdésében az IT Fehér Tamást felmentette a kettős büntetés alól, de tanulsgként szükségesnek tartja leszögezni, hogy a dohányzása következményei minden iskolai rendezvényen azonosak a hétköznapi gyakorlattal, s egyben kéri, hogy minden tanár nyilvánosan figyelmeztesse erre a diákokat minden, iskolán kívüli, de iskolai szervezésű rendezvény kezdetekor.

Budapest, 1995. március 16.

Krausz Katalin

EMLÉKEZTETŐ az IT 1995. III. 21-i üléséről

Jelenlevők:

osztály	szülők	diákok
Korcsoport	-	-
Hadosztály	Tóta Béla	Tóta Julka
iGRic	Danis Gáborné	Fegyó Rita
KÁBé	Tóth Andrásné	Budai Bea
SzaDi	Mogyorósi Katalin	Fehér Tamás
KN	-	-
KáOsz	Gyönyör Éva	-
W	Rajna Katalin	Fuchs Péter
JP	-	Nagy Ákos
FH	Solymosy Attila	Váradai Péter
MP	Ehleiter Józsefné	-
V.évfolyam		Bénó Melinda

A MÉSZ részéről: Szternák Tamás, Fehér Tamás

A tanárok képviselőiben: Krausz Kati, Somogyi Ágota, Hann Péter; meghívottként Bágyi László és Molnár Lajos

Ezen az IT-n minden oldal megfelelő szavazattal képviseltette magát.

Napirendi pontok:

- Az SZMSZ befejezése
- A kísérettségi tárgyalása
- Az Iskolabíróság beszámolójának megvitatása
- Szirmai Márton beadványának tárgyalása
- Fehér Tamás beadványának tárgyalása

Bár a mellékletekkel még nem végeztünk, de az SZMSZ befejezése nagy lépés volt az IT életében; sikerült mindenről reális döntéseket hozni. Ezekről a döntésekről, ill. változtatásokról együtt fogunk átfogó képet adni.

Az Iskolabíróság beszámolójánál vendégünk volt Bágyi László, egykori iskolabíránk, aki nemcsak részletes tájékoztatást adott a bírósági határozatokról, hanem a feltett kérdésekre is ügyesen válaszolt.

Szirmai Márton beadványán a Tisztelt IT mosolyra fakadt, ugyanakkor el is gondolkodott annak lényegén, ill. mondanivalóján. Ezt a beadványt a Poligráf oldalain* tesszük közzé, hogy mindenki levonhassa a szükséges tanulságot.

Fehér Tamás kérését az IT meghallgatta, de nem adott neki "helyet". Kérése a következő volt: a tanárok ne álljanak be autójukkal, és ne túráztassák motorjukat az iskola udvarán, mert azzal veszélyeztetik a diákok (és általában mindenki) egészségét.

Idő hiányában az IT a többi napirendi pontot a következő ülésre halasztotta, ami rendkívüli IT lesz 1995. április 11-én.

Budapest, 1995. március 24.

Fegyó Rita

*Lapzártáig nem érkezett meg a szerkesztőségbe Szirmai Márton megjelentetendő beadványa, így a Nagyérdemű Olvasóközönség nem reagálhat az IT-hez hasonló vagy attól eltérő módon a titokzatos ötletre, illetve nem vonhat le semmiféle tanulságot.

a szerk.

Iskolabíróság

A Koordinációs Bizottság ügye

Az Iskolabíróság a MÉSZ és a VÉSZ ügyvivőtestületek 1995. február 8-i feljelentése alapján ülést tartott. A feljelentés fő vádpontja az volt, hogy a Koordinációs Bizottság a második negyedév végi pótvizsgákkal kapcsolatban a diákönkormányzattal szemben fennálló egyeztetési kötelezettségének nem tett eleget. A betérjesztett iratok és a tárgyaláson elhangzottak alapján az Iskolabíróság az alábbi döntést hozta:

A Koordinációs Bizottságot figyelmeztetésben részesíti, és kötelezi arra, hogy a Politechnikum Szervezeti és Működési Szabályzatában előírt egyeztetési kötelezettségének tegyen eleget.

Az Iskolabíróság döntése meghozatalában figyelembe vette, hogy a Koordinációs Bizottmány elismerte a köteleességmulasztást. Az Iskolabíróság felhívja az IT figyelmét arra, hogy az egyeztetések területén bizonyos kérdések szabályozatlanok. Az Iskolabíróság felszólítja a Koordinációs Bizottságot, hogy az IT áprilisi ülésén terjessze elő javaslatát a szükséges teendőkről.

Nagy Iлона iskolabíró

Csikvölgyi Barbara és Jaczenkó László (KáOsz) ügye

Az Iskolabíróság 1995. március 7-én tartott ülésén tárgyalta Csikvölgyi Barbara és Jaczenkó László (KáOsz) ügyét. A tárgyaláson megjelentek:

Csürke Ibolya osztályfőnök, panaszos
Jaczenkó László (KáOsz) diák, panaszolt
Kocsis Péter tanárbíró
Száva Eszter szülőbíró
Nagy Balázs Krisztián diákbíró

Az év folyamán Barbi 19, Laci 15 igazolatlan órát gyűjtött. A bíróság az érdekelt felek meghallgatása és a körülmények vizsgálata után a következő határozatot hozta:

- A bíróság Csikvölgyi Barbarát és Jaczenkó Lászlót megrovásban részesíti.
- Ezenkívül, ha Barbi még egy, Laci még kettő igazolatlan órát gyűjt, akkor az azt követő három tanítási hétben 8:15-re járnak iskolába.

A 8:15 és 8:30 közötti érkezés 1/3, a 8:30 és 8:35 közötti 2/3, a 8:35 utáni 1 1/3 igazolatlan órát jelent számukra.

Az ítéletet Csürke Ibolya osztályfőnök és Jaczenkó László meghallgatta, és azzal egyetértett.

Pintye István (Ügyosztály) ügye

Az Iskolabíróság 1995. március 7-én tartott ülésén tárgyalta Pintye István (Ügyosztály) ügyét. A tárgyaláson megjelentek: Kocsis Péter tanárbíró, Száva Eszter szülőbíró, Nagy Balázs Krisztián diákbíró

Az év folyamán István 20 igazolatlan órát gyűjtött. A panaszos osztályfőnök és a panaszolt diák a mellékletben csatolt határozattervezetet (ld. később) terjesztette a bíróság elé, kérve annak elfogadását. A bíróság a körülmények vizsgálata után a következő határozatot hozta:

A bíróság a következő kiegészítéssel a határozattervezetet elfogadja:

- A határozat betartatását az osztályfőnökök ellenőrzik. Ezügyben konzultálnak István többi tanárával, negyed végén kikérik véleményüket István negyedévi teljesítményéről, és ennek függvényében döntenek arról, hogy az ügyet visszautalják-e a bíróságnak.

- Ezenkívül a Bíróság javasolja, hogy István válasszon magának patrónust, aki segíti őt vállalásainak betartásában. A patrónus személyét a két osztályfőnöknek is jóvá kell hagynia.

Határozattervezet

Ezen határozatban Pintye István vállalja, hogy

- minden órára bemegy, kivéve, ha távolmaradási szándékáról a szaktanár értesült, és azt jóváhagyta;

- a III. és a IV. negyedben egyetlen tantárgyból sem bukik meg,

- törekszik megajánlott osztályzatok megszerzésére;

- a tanév végéig 23-nál nem lesz több igazolatlan órája;

- a művészet, matematika és német lemaradások pótlásáról külön megállapodást köt a szaktanárokkal;

- általában betartja a Politechnikum írott és íratlan szabályait.

Ezen határozatot aláírják az osztályfőnökök, István, az érintett szaktanárok és a bíróság tagjai. A döntésről értesítjük a szülőket is azzal, hogy a határozat be nem tartása esetén a bíróság még a tanév vége előtt eltanácsolhatja Istvánt az iskolából.

Budapest, 1995. március 7.

Sebő Ferenc (KáOsz) ügye

Az Iskolabíróság 1995. március 7-én tartott ülésén tárgyalta Sebő Ferenc (KáOsz) ügyét. A tárgyaláson megjelentek: Csürke Ibolya osztályfőnök, panaszos, Sebő Ferenc (KáOsz) diák, panaszolt, Kocsis Péter tanárbíró, Száva Eszter szülőbíró, Nagy Balázs Krisztián diákbíró

Fery az év folyamán 25 2/3 igazolatlan órát gyűjtött és ezzel elérte azt a határt, amelynél a Politechnikumból kizárható. A bíróság az érdekelt felek meghallgatása, a körülmények vizsgálata és a KáOsz beadványának tanulmányozása után a következő határozatot hozta:

- A bíróság Sebő Ferencet felfüggesztett kizárás büntetéssel sújtja és megrovásban részesíti.

- Ezenkívül Fery az év végéig 8:15-re jár iskolába. A 8:15 és 8:20 közötti érkezés 1/3, a 8:20 és 8:30 közötti 1, a 8:30 és 8:35 közötti 1 1/3, a 8:35 utáni 2 igazolatlan órát jelent számára.

- Az elkövetkező három tanítási hétben Fery azon testkultúra óráit, amelyekről kiküldik, vagy igazolatlanul hiányzik, tanítási időn kívül pótolni köteles. A pótlások megtartásáért az osztályfőnökök vállalják a felelősséget, időpontjukat is ők határozzák meg.

- Fery 25 felett szerzett igazolatlan óráit a jövő évre átviszi, így ezek következő évben esetleges bírósági ügyénél súlyosbító körülményt jelentenek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az ideigazolatlan órák korlátját felemeltük. Amennyiben az osztályfőnökök úgy látják, hogy Fery hozzáállása a továbbiakban nem változik, ügyét bármikor visszautalhatják a bíróság elé. Ebben az esetben a bíróság a legsúlyosab ítéletet (kizárást) hozhatja.

- Ezenkívül a Bíróság javasolja, hogy Fery válasszon magának patrónust, aki segíti őt vállalásainak betartásában. A patrónus személyét a két osztályfőnöknek is jóvá kell hagynia.

Az ítéletet Csürke Ibolya osztályfőnök és Sebő Ferenc meghallgatta és azzal egyetértett.

Budapest, 1995. március 7.

Kocsis Péter, Száva Eszter, Nagy Balázs Krisztián iskolabírók

A Z J 9 9 4 / 9 5 - Ö S T A N É V V É G É N E K V Á R H A T Ó R E N D J E		I. évfolyam		II. évfolyam		III. évfolyam		IV. évfolyam	
m	1. h	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás
á	2. k	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás
j	3. sz	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás
u	4. cs	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	utolsó tanítási nap
s	5. p	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	2. pótvizsga: I. né.
	8. h	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	2. pótvizsga: II. né.
	9. k	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	pótvizsga: III. időszak - 1. nap
	10. sz	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	pótvizsga: III. időszak - 2. nap
	11. cs								
	12. p	P o l i s z ü l e t é s n a p							
	15. h	P o l i s z ü l e t é s n a p é s b a l l a g á s							
	16. k	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	iskolai írásbeli érettségi: MAGYAR
	17. sz	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	iskolai írásbeli érettségi: MATEMATIKA
	18. cs	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	iskolai írásbeli érettségi
	19. p	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	22. h	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	23. k	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	24. sz	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	25. cs	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	26. p	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	29. h	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	30. k	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
	31. sz	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
j	1. cs	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
ú	2. p	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
n	5. h	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
i	6. k	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	tanítás	
u	7. sz	utolsó tanítási nap (IV. né. = 36 nap)	kíséreteségi írásbeli	utolsó tanítási nap (IV. né. = 36 nap)	utolsó tanítási nap (IV. né. = 36 nap)	utolsó tanítási nap (IV. né. = 36 nap)	utolsó tanítási nap (IV. né. = 36 nap)	utolsó tanítási nap (IV. né. = 36 nap)	
s	8. cs	IV. negyedévi vizsganap	kíséreteségi írásbeli	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	
	9. p	IV. negyedévi vizsganap	kíséreteségi szóbeli vizsgák	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	
	12. h	IV. negyedévi vizsganap	kíséreteségi szóbeli vizsgák	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	IV. negyedévi vizsganap	
	13. k		kíséreteségi szóbeli vizsgák						
	14. sz	2. pótvizsga: I. né.	kíséreteségi szóbeli vizsgák						
	15. cs	2. pótvizsga: II. né.	kíséreteségi szóbeli vizsgák						FH, MP: szóbeli érettségi vizsga
	16. p	2. pótvizsga: III. né.	kíséreteségi matematika írásbeli						FH, MP: szóbeli érettségi vizsga
	19. h	pótvizsga: IV. né.							JP: szóbeli érettségi vizsga
	20. k	pótvizsga: IV. né.							JP: szóbeli érettségi vizsga
	21. sz								
	22. cs								
	23. p								

T U N C V Z Á T Ó

3 5 6 3 1 0 1 9 0 8

1995

A IV. MAGYARORSZÁGI ANGOL NYELVŰ DIÁK DRÁMAFESZTIVÁL ÉS A SINGING SKULLS NEVŰ ANGOL NYELVŰ SZÍNHÁZI CSOPORT HITELES TÖRTÉNETE EREDETI DOKUMENTUMOK ALAPJÁN, ORWELL NYOMÁN

1994. december:

Megkaptuk a jelentkezési feltételeket, melynek egyik pontja szerint a darab hossza nem haladhatja meg a 30 percet.

1995. január 13.:

John telefonon beszél a solymári fesztivál szervezőjének asszisztensével hogy tegye lehetővé a 45 perces darab bemutatását. A szóbeli engedélyt megkaptuk, de kérte, hogy írásban is jelezzük igényünket

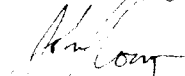
1995. január 17.:

John levele jobbra olvasható: A levélre választ nem kaptunk.

Tisztelt Drámafesztivál Rendezői!

A Közgazdasági Politechnikum nevében jelentkeztem a IV. Angol Nyelvű Diák Drámafesztiválra. Örülünk a lehetőségnek, hogy ezen a fesztiválon részt vehetünk. Az a gondunk, hogy a darabunk, amelyet már nagyon megrovidítottunk, még mindig a harminc perces határnál hosszabb lesz. Szerintem további rövidítések esetén a darab értelmét vesztené. Kettévághatnánk és jelentkezhetnénk két darabban, de az én véleményem szerint ennek sincs értelme. Telefonáltam pénteken az Apáczai Csere János Művelődési Háznak. Ott azt mondták, hogy nincs akadálya annak, hogy ezzel a darabban jelentkezünk a fesztiválra. Kérem, hogy engedélyezzék, hogy egy 45 perces darabban jelentkezessünk. Nincs szükségünk nagy színpadi átrendezésre, tehát az iskolánk időigénye a fesztivál kereteibe beleférne.

Köszönöm a megértést.

John Conyers,
Közgazdasági Politechnikum

Budapest, 1995. január. 17

1995. február:

Mivel nem kaptunk választ, telefonon beszéltem **Érchegyi Lászlóval**, a solymári elődöntő főszervezőjével, aki szóban megerősített, hogy mehet a 45 perc.

1995. március 12., az előadás napja, Solymár, délután 3 óra:

Érchegyi László közli, hogy *az előadás versenyprogramként nem mutatható be, a zsűri a 30 percnél hosszabb előadást nem értékeli. Bemutató jelleggel játszhatunk.* Ezt az információt rövid konzultáció után **nem** osztottuk meg a színjátszókkal.

1992. március 12.

A csapat kora délután érkezett Solymárra, ahol az ebéd után négy előadást nézhetett meg, majd irány az öltöző, ahol egy kis lelki felkészítés után **John** nyelvtörője tudatosította mindenkiben: **előadás lesz.** Az udvaron fagyoskodva várták, hogy színpadra kerülhessenek, ami jó fél óra csúszással megtörtént.

Mindenki tudta, nem lesz könnyű. Cső alakú nézőtér, keskeny, mély színpad, csapnivaló akusztika, kezdetleges technika, utolsó előadás, és érthető okokból ellendrukker nézők. Az előadás közben aztán valahogy kinyílt a nézőteret a helyi kocsmával összekötő ajtó, szabad teret engedve az onnan beáramló nem éppen színházra jellemző zajnak. A csoport hősiesen küzdött, és kemény, fegyelmezett munkájával válaszolt minderre. Pedig jó előadás volt, igazán jó!

A zsűri is így látta, s az eredményhirdetés jó kedvre derítette az előadáson elfáradt, feldühödött, elkeseredett kis csapatot. **A Singing Skulls a legjobb három csoport egyikeként bejutott a szegedi országos döntőbe,** valamint **Steve** elhozta a **legjobb férfi mellékszereplőnek járó díjat.**

Örömben úszó, fáradt kis társaság indult haza Solymárról kilenc óra körül, hogy aztán másnap, alig tizenkét órával később, cinkos mosollyal üdvözöljék egymást az iskola különböző hat osztályában, tudván, Ők összetartoznak. Most itt vannak, várják a felkészülés folytatását, hogy tisztességgel képviselhessék magukat, egymást, benneteket, iskolájukat a szegedi döntőn.

- Tibor -

1995. március 12., Solymár, este 8 óra:

Eredményhirdetés:

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

THIS IS TO CERTIFY THAT
Közgazdasági Politechnikum
THE GOOD DOCTOR

PARTICIPATED IN THE REGIONAL COMPETITION,
HELD IN SOLYMÁR,
OF THE 4TH ALL-HUNGARY STUDENT ENGLISH DRAMA FESTIVAL.

Solymár MARCH 11-12, 1995

CERTIFICATE

THIS IS TO CERTIFY THAT
THE GOOD DOCTOR

HAS QUALIFIED FOR THE FINALS
OF THE 4TH ALL-HUNGARY STUDENT ENGLISH DRAMA FESTIVAL
AT THE REGIONAL COMPETITION
HELD IN SOLYMÁR

Solymár MARCH 11-12, 1995

Peter Mikle
Szolymár

1995. március 14., 10.50:

Érchegyi László telefonon kereste Johnt, aki nem értette, mit mond, ezért megkérte Arnold Évát, hogy vegye át az üzenetet:

Az iskola csoportja nem jutott a döntőbe, mert a műsoridő meghaladta a 30 percet, valamint a zsüri pontozólapja alapján az előadás csupán a kilencedik helyen végzett.

1995. március 14., 12.30:

Felhívtam Érchegyi Lászlót, hogy magyarázatot kapjak az üzenetre, de sajnos nem sikerült az üzenetnél többet megtudnom, azt sem, hogy ki hozta a zsürit felülbíró döntést. Kértem a fesztivál főszervezőinek a nevét: *****(olvashatatlan) **Eszter, Mosonyi Zsuzsa, Vadász András**

1995. március 14., 17.30:

Felhívtam Vadász Andrást. Mondanivalóm lényege, hogy nem az eredmény, hanem az eljárás miatt vagyun felháborodva, aminek lényege, hogy **VALAKI** (azóta sem tudjuk ki) felülbírólja a zsürit. Ezt kb. fél órás telefonbeszélgetés után sem volt képes megérteni, viszont minden lehetőséget megragadott, hogy ellentámadásba lendüljön (30 perc, pontozólap, stb), valamint, hogy személyes felelősségét hárítsa.

1995. március 16., 10.00:

Telefonon kérem Érchegyi Lászlót, hogy küldje el a következő dokumentumokat:

- az eredeti versenyszabályzatot (amit még a fesztivál meghirdetésekor kellett volna kapnunk)
- a zsüri pontozólapját, amin a produkciónkat értékelték,
- a zsüri felülbírálásáról szóló hivatalos döntést.

Az első két kérés teljesítését azonnal vállalta, a harmadik kérést csak későbbre ígerte, mert az egyik főszervező (**Mosonyi Zsuzsa**) külföldön tartózkodott.

1995. március 16., 15.00:

Összehívtuk a **színház tagjait**, s amennyire erőnkől telt, részletesen elmondtunk minden eddigi információt. Erre a megbeszélésre meghívtuk **Fehér Mártát**.

Az aznap esti huhogáson a **tantestület tagjait** is bevontuk a helyzet ismeretébe.

Horn Gábor, mint az iskola pedagógiai vezetője "megismételte" **Vadász András**sal a két nappal ezelőtt lefolytatott beszélgetést: Az "eredmény" ugyanaz.

1995. március 17., 13.00:

Telefonon ismét kérem Érchegyi Lászlótól a két nappal ezelőtt már kért, és megígért dokumentumokat. A dokumentumok helyett a következő választ kaptam:

Hétfőn este ülnek össze a főszervezők, addig tekintsük úgy, hogy a döntőbe jutásunk, vagyis a zsüri döntése érvényes.

Újabb vita helyett a következő oldalon olvasható levelet fogalmaztuk meg, és küldtük el azonnal:

SOLYMÁR NAGYKÖZSÉG
APÁCAI CSERE JÁNOS MŰVELŐDÉSI HÁZ
Érchegyi László

SOLYMÁR
Templom tér 25.

2083

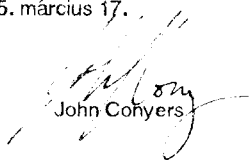
Kedves László!

Eddigi - többnyire eredménytelen - telefonbeszélgetéseinkre hivatkozva, a következő dolgokra hívjuk fel a Szervező Bizottság, valamint a Te figyelemedet:

- A március 14-e, kedd óta történeteket -amelyeknek írásos nyoma kérésünk ellenére sajnos nincs - **nem tudjuk meg nem történtnek tekinteni**, mivel 16-án a gyerekeket és az iskola tantestületét is bevontuk ennek a kezelhetetlen helyzetnek az ismeretébe.
- Mivel mi nem tudjuk a Szervező Bizottság eddigi döntéseit, érvelését sem megérteni, sem elfogadni, nem leszünk képesek a döntést sem hitelesen képviselni. Ezért nyomatékosan arra kérünk Benneteket, hogy a **hétfő esti döntést** - legyen az bármilyen - a Szervező Bizottság - vagy annak legalább egy tagja - **személyesen közölje** az érintett diákokkal - az iskola kamerájának jelenlétében - kedden, **március 21-én, 16.00 órakor a Közgazdasági Politechnikum** színháztermében. Amennyiben kérésünk nem talál meghallgatásra, úgy tekintjük, hogy nem értesítettetek minket, és ennek megfelelően fogunk lépni.

Várunk Benneteket!
A további szervezéshez kevesebb hibát kívánunk!

Budapest, 1995. március 17.

John Conyers

Majer Tibor

1995. március 21., 16.00:

Ismét találkozott a **Singing Skuuls**, elmondtuk a további fejleményeket, hogy a csoport ennek tudatában tudjon dönteni a válaszárol:

-Ne vegyünk részt a szegedi fesztiválon, de némi felújító próba után szervezzünk egy-két előadást.

-Mégfogalmazódott a szövegtől jobbra olvasható FAX.

1995. március 22., 11.48:

Elküldtük a csoport válaszát.

1995. március 21., 11.32:

A következő választ kaptuk FAX-on:

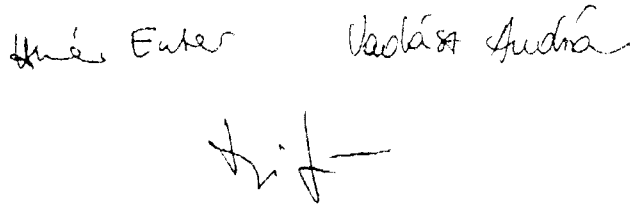
T. Cím!

Hivatkozva a Solymani Regionális Fesztivál zsűrijének döntésére, mely szerint produkciójuk döntőbe jutásának feltétele a harminc percet nem meghaladó időtartam, kérjük szíveskedjenek írásos nyilatkozatukkal legkésőbb 1995. március 22-én, szerdán 12 óráig megerősíteni, hogy ezt a feltételt magukra nézve kötelezőnek ismerik el.

Amennyiben nyilatkozatukat a fenti időpontig nem kapjuk kézhez, részvételi szándékukat nemiegesnek tekintjük

Tájékoztatjuk továbbá Önöket, hogy a szegedi döntő zsűrije a harminc (+10%) percet meghaladó hosszúságú előadásokat nem értékeli

Budapest, 1995. március 21

KÖZGAZDASÁGI POLITECHNIKUM
SINGING SKULLS
1096 Budapest
Vendel u. 3/b.

FAX FED LAP

DATUM: 1995. március 22. IDŐ: 11.30

CÍMZETT: Apácai Csere János Művelődési Ház - Érchegyi László,
IV. Magyarország: Angol Nyelvi Diák Dramafesztivál - Szervezői

FAX: 0626-339-100

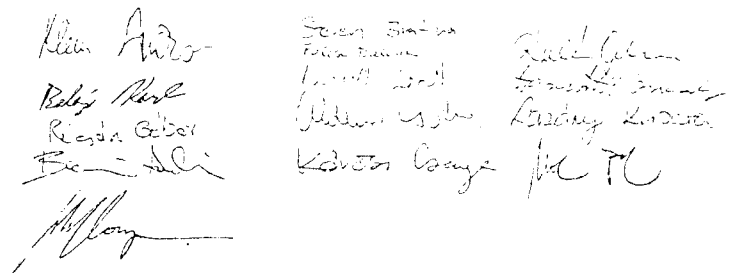
KULDI: John Conyers, Majer Tibor TELEFON: 0612-154-000
FAX: 0612-154-006

TÁRGY: IV. Magyarország: Angol Nyelvi Diák Dramafesztivál - Döntő

Az oldalak száma a fedlappal együtt: 1

Üzenet:

A helyzet komikuma bizonyra betölölnék fűköt

Miután lezártuk tekintettük az ügyet, levezetésképpen a következő leveleket fogalmaztuk meg. Ezeket a leveleket végül nem adtuk postára:

Dear Festival Organizers (I assume you have names, but you don't seem willing to write them legibly),

Thank you very much for your kind fax. Unfortunately, there seems to have been some sort of error. We never performed in Solymár, we didn't win any prizes, and we were never asked to go to the finals. Evidently you have confused us with someone else. Because if we had won the regional competition, we most certainly would have already made plans to go to Szeged, informed you of our intention to do so, and shortened the play to precisely 33 minutes. Please check your records and correct the mistake.

Sincerely,

J
John

Tisztelt Főszervezők!

Levelüket, amelyben a Solymári Regionális Fesztivál zsűrijének döntését felülbíraló döntésüket bírálják fölül, tehát elfogadják a zsűri döntését, megkaptuk, tartalmát megértettük.

Tudomásul vesszük, hogy nem tehetünk semmit, kénytelenek vagyunk elismerni, hogy veszítettünk. A levél korrekt, hibátlan megfogalmazása azt sugallja, amit sugallni akar, hogy nem történt semmi. És tényleg, mi is történt volna, hiszen az elmúlt egy hétnél - hiába kértük - semmi nyoma, az meg hogy mi mit hordunk össze az igazságról, sajátos döntési mechanizmusokról, a gyerekek lelkéről, hallgatásokról, felülbíralásokról, meg ilyenek, ...kit érdekel!? Úgy nyalogatjuk majd sebeinket, hogy biztos azért nem kaptunk magyarázatot, mert nincs, vagy olyan nevetséges, hogy senki sem - mint ahogy mi sem - hinné el. (Valahol, mintha olvastam volna már ilyet..)

Jobb az ilyen helyzeteket nem vállalni, és egy olyan elegans lépéssel átlépni rajta, mint az a levél, amiben ha csak egy szó is arról szólna, hogy elnézést, tévedtünk..., helyette: "T. Csin!", "Hivatkozva", "kötelezőnek ismerik el.", "nemlegesnek tekintjük.", "Tájékoztatjuk továbbá", stb. (Itt kérek elnézést a magázódásért, de ezek után nem merem...)

Azt hiszem nem folytatjuk, Önök a helyükön maradnak, sőt elismerő gratulációkat fogadnak a fesztivál végén, s mi sem leszünk ott, hogy emlékeztessük Önöket....

Mirc is?

Budapest, 1995. március 21.

Majer Tibor

1995. március 22., 14.30:

Mosonyi Zsuzsa telefonál, aki a történetek alatt külföldön volt, és csak a hétfő esti főszervezői ülésen értesült az eseményekről, hogy sajnálja, ami történt, és sajnós Ő is kevés volt, hogy jobb belátásra bírja szervezőtársait, ezért lemondott pozíciójáról.

Ő sem lesz Szegeden.

Talán jövőre! - egyeztünk meg, s elköszöntünk...

Összeállította: Majer Tibor

Tanulóirodai hírek

Egy izgalmas győri kirándulás

Mint köztudott, iskolánkban a harmadikosok számára létezik egy olyan tantárgy, melynek neve tanulóiroda. Ez év márciusában a tanulóirodák között megrendezésre került egy kiállítás, melynek nyertese képviselhette a Közgazdasági Politechnikumot Győrben, az országos tanulóiroda versenyen.

Mivel én a Papker Kft. tagja vagyok, részt vehettem ezen a kétnapos győri kiránduláson.

Miután pénteken kora reggel elindultunk az iskolánk elől, Györgyi elmondta, hogy a kiállítás 12 órakor fog kezdődni. Persze ezzel a tudattal a fejünkben nyugodtan ültünk a kocsiban, s még viccelődünk is egymással. A baj csak akkor kezdődött, amikor megérkeztünk, s kiderült, hogy a kiállítás nem 12-kor, hanem 10 órakor kezdődik. Ugyi neki, gyorsan össze kellett állítani a standunkat. Nagy kapkodás, luffijás, plakátragasztás, demokészítés kezdődött.

Szerencsére időben végeztünk, s a standunkon sem látszott, hogy sietve készült el. Az egésznapos programunk az volt, hogy álltunk a kiállítóteremben, s minden kedves látogatónak elmeséltük, hogy mi is az a tanulóiroda. 2 óra felé kaptunk ebédjegyet, és elmehettünk ebédelni a szomszédos kollégiumba, ahol este a szállásunkat kaptuk. Az ebéd pocsék volt, s bátran állíthatom, hogy az iskolai menzánál is sokkal borzalmasabb.

Ebéd után a program folytatódott. Tanáraink különböző előadásokon vettek részt, és ezek az előadások este 7 óra felé fejeződtek be.

A teremben nagy nyüzsgés kezdődött, hiszen a standoknál elkezdtek pakolni a diákok. Mi azonban úgy döntöttük, hogy nem nyúlunk a standhoz, csak a számítógépet kapcsoltuk ki.

Elég vidám hangulatban indultunk vacsorázni a már említett kollégiumba, és már előre rettegtünk attól, hogy milyen lesz a vacsora. Nem tudtak csalódást okozni. Éhségemet csupán egy üveg ásványvízzel voltam kénytelen csillapítani. A kiadós vacsora után elfoglaltuk a szobánkat, s nagy örömeinkre tudtuk meg, hogy a kollégium ajtóit 11 órakor zárják.

Természetesen ez nem riasztott minket vissza attól, hogy nekivágjunk egy jó győri sétának, hogy megnézzük a belvárost, és talán még egy jó kis szórakozóhelyet is találjunk. A séta ugyan sikerült, de a szórakozóhely-kereséssel nem jártunk szerencsével. 10 óra körül találtunk egy kellemes kis kocsmát, ahol a 11

órai kollégiumi zárás miatt csak kevés időt tölthettünk el.

Lefekvés után még éjfélig beszélgettünk, de aludni sajnos nem tudtunk, mert két szobatársunk jobban bírta a gyűrődést, és éjjel 2-ig jóízűen beszélgettek.

Reggel a 7 órás ébresztő nem szolgált túl nagy örömeinkre. Ráadásul sietve kellett készülődni, hiszen 8-ig el kellett hagyni a szállást. Már most előrebocsájtom, hogy nem éreztem büntetőtábornak a kollégiumot, de azért elszomorított, hogy nem kaptam reggelit. Korgó gyomrunk ráállított minket a helyes irányra, és hamar megtaláltuk a győri McDonalds éttermet. Finom, kiadós és nagyon drága reggelivel töltöttük meg bendőinket.

10 órakor már ismét készen álltunk a kiállítóteremben, és vártuk a látogatók tömegét. Lehet, hogy a városban volt egy másik kiállítás is, és a győri polgárok azt látogatták, hiszen délután 2 óráig egy teremtet lélek sem volt kíváncsi a Papker Kft. csodálatos termékeire. No persze a többi kiállítóéra sem. Majd elfelejtem, hogy 11 órakor egy hölgy zaklatott fel minket azzal a hírrel, hogy sürgősen össze kell pakolnunk, hiszen a teremre szükségük lesz. Már-már elkezdtük a munkát, amikor odarohan egy úr, és nagy csodálkozással kérdezi tőlünk, hogy mi a fenének pakolunk, hiszen még csak ezután jön a zsűri. Nagy mérgelődés közepette kezdtünk el visszapakolni, és vártuk a T. zsűri érkezését.

A "jólszervezett" kiállítás 2 órakor ünnepélyes díjátadással zárult. A vándorserleget a győri csapat nyerte el, pedig úgy éreztük, hogy magasan a Papker Kft. volt a legjobb.

Felháborodva hagytuk el a termet, és összegeztük a kétnapos eseményeket. Rájöttünk ugyanis, hogy ez az egész rendezvény a tanárokért jött létre, és mi csak úgymond "díszként" voltunk jelen.

Ezek után ebédet kaptunk, majd elindultunk hazafelé.

Nagyon jól éreztem magam, annak ellenére, hogy ebben a fogalmazásban csak rosszakat írtam, s remélem, hogy lesz még részem ilyen és ehhez hasonló iskolai utazásokban.

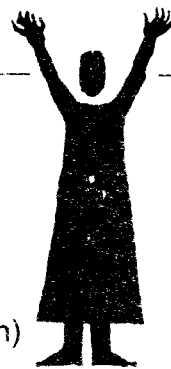
Befejezésképpen szeretném elmondani, hogy a társaság (a tanárokat is beleértve) nagyon kellemes volt, és végre egy összetartó, jó hangulatú közösségben érezhettem magamat.

Kósa Judit

TMT

Ha én 16 éves lennék

(Gondolatok egy eredményhirdetés kapcsán)

Ha én tizenhat éves lennék, soha semmire nem lenne időm. Ezt azért tudom ilyen biztosan, mert sajnos már elmúltam annyi, de hál' Istennek, még nem annyival, hogy ne emlékeznek rá. Ha véletlenül mégis lenne egy kis időm, és lenne rá lehetőségem, valószínűleg megpróbálnék filmet készíteni. Nem azért, mert gyermekkorom óta filmrendező vagy operatőr szeretnék lenni, csak azért, mert izgat, hogy el tudom-e képpel is mondani azt, amit érzek. Igaz, hogy nyáron kézbekaphatnám a család féltve őrzött videóját, és elkészíthetném a nyolcszázhuszonharmadik "Kirándul A Család" felvételt, amit karácsonykor a nagypapák és nagymamák körében megnézve megsímogatnák a buksi fejemet és megdícsérvénék: "Hogy ez a Pistike milyen ügyes! Ha nem jut be az egyetemre, akár ebből is megélhet!" Persze jólesne, de ezt már tizenhat évesen sem veszi komolyan az ember. Ha viszont ezt a barátaim mondanák, annak azért hinnék egy kicsit, tehát megpróbálnék egy saját filmet csinálni velük, ami csak a mienk, és nem dumálhat bele senki.

Ha én tizenhat éves lennék, még lenne bennem optimizmus (bár a különböző iskolák ebből feltehetőleg jó darabot lecsíptek volna), én juszt sem hagynám magam, és akkor is idealista lennék. Elhinném, hogy az a lány, akit szeretek, az egyetlen, akivel le akarom élni az életemet, és hülye, cinikus, vén trottyinak tartanék mindenkit, aki mást állít. Vagy megcsinálnék egy filmet, ami a saját poénjaimmal van tele, és nem zavarna, ha nem sikerülne olyanra, mint a szilveszteri Gálvölgyi-show. Én lennék az első, aki ezt beismeri, ennek ellenére nem zavarna, mert a magunk szórakozására csináltam, és piszkosul nem érdekelne, hogy nem vagyok profi. Valószínűleg sok téma eszembe jutna, egészen attól kezdve, hogy mi a bűbátnak egy film végén a harmadik alabárdos anyósának a fodrászát is megemlíteni, amikor egy könyvben még a nyomdász neve sem szerepel, és a színházban is csak azt írják ki a színlap aljára, hogy "kofák, mutatványosok, komédiások", egészen addig, hogy mit láttam a tegnapi tévéhíradóban.

Persze örülnék, ha meghallanám, hogy szakértő zsüri fogja megnézni a filmjeimet, és elmondja, hogy mit csináltam rosszul, mert én is kíváncsi vagyok magamra. Még azt is elnézném nekik (bár azért furesállnám), ha csak a filmjeim felére emlékeznének, miközben véleményt mondanak róluk, de valószínűleg elmenne a kedvem az egésztől, ha azt vetnék a kritikában a szememre, hogy ők negyvenhat évesek, és már nem akarják a diákkori szerelmükkel leélni az életüket, és én egy hülye vagyok, ha ezt szeretném. Vagy azt, hogy ők ezt az ötletet már látták egy olyan filmben, amit akkor készítettek, amikor az apukám éppen az anyukámat kergette az ovi kertjében, mert így akarta megmutatni, hogy tetszik neki az anyu copfja. (Még jó, hogy a szüleim nincsenek itt, így nem kell égniük, hogy milyen szerencsétlen, béna és tehetségtelen gyerekük van, nekem meg azért nem kell szégyenkezniem, hogy ők nem a harmadik munkahelyükön ismerték meg egymást, hanem a nagycsopiban, ami úgy tűnik, nagyon korszerűtlen.)

Szóval, ha én tizenhat éves lennék, és csináltam volna egy filmet a TMT-re, akkor kétszer is meggondolnám, hogy jövőre is akarok-e filmet csinálni, vagy maradok a családban aratható elismerésnél. Elvégre így megspórolok egy csomó időt és munkát magamnak, Csoncsinak és a nagyfejű, roppant elfoglalt és fontos zsürinek, akik olyan "dógom van" félek, hogy sajnos az eredményhirdetés végét sem tudják kivárni. Jövőre inkább nem csinállok hülyét magamból, és különben is le van sz..va az egész, csinálja más. Szerencsére én már elmúltam tizenhat, így nem kell sokat gondolkodnom. Most már biztos, hogy jövőre sem csinállok filmet, és az így felszabadult időmet szenilitásom kordában tartásával töltöm, hogy ha lehet, húsz év múlva is emlékezem arra, hogy milyen voltam tíz évvel ezelőtt.

Kocsis Péter

Ha én zsüri lennék

Egy mondat arról, hogy...

... ha én zsüri lennék a TMT-n, és mellesleg tényleg olyan "dógom van féle", elfoglalt közéleti, szakmai ember lennék, akinek a véleményére valamilyen oknál fogva mégiscsak kíváncsi a tisztelt publikum, mert hogy meghívja, hogy zsürizzen, értékeljen..., szóval, ha én zsüri lennék a TMT-n, amit persze barátságból, szívésségből vállalnék, lemondva akár egy zsíros haknit, valamilyen kábeltévés tóksót, mert magam is fontosnak tartanám, mit is gondolnak, csinálnak a tizenhat évesek, mert nem vagyok én olyan mindentudó, hogy ne tanulhatnék, tapasztalhatnék valamit, amit az én koromban már ne kéne felfrissíteni legalább..., tehát ha zsüri lennék, és csütörtök reggel kapnám meg a mintegy száz percnyi egypercest, amit én tényleg éjjel fél kettőtől tudnék csak megnézni, hogy másnap este kilenckor mondjak róla valami okosat, szakmait, biztatót, pedagógusosat, és még sorrendet is fel kéne állítanom, valamint kedvesnek, úriembernek, visszafogottnak kéne lennem, nehogy elvegyem a kedvét a gyerekeknek a filmezéstől, sőt, századikként is meg kéne veregetnem a gyerekek a vállát, ahogy az itteni pedagógusok teszik, és el kéne hitetnem azt, hogy milyen nagyszerű, utolérhetetlen, felülmúlhatatlan gyerekeket nevel a Poli, hogy legalább addig élhessenek kudarcok nélkül, ameddig idejárnak, mert mit számít aztán, amikor nem előre "kiképzett" zsüri előtt állnak majd, milyen kritikát kapnak, mert az már nem a mi dolgunk, akkor nyugodtan pofára eshetnek, s nem baj az sem, hogy ők továbbra is azt fogják hinni, milyen csodát alkottak, s mindenki hibbant, aki ezt nem látja, a pedagógus is, a család is, a szakma is, és egyáltalán, ők itt négy évig azt hallották, milyen szuperek, (mit akar ez itt most..?), ...tehát, ha zsüri lennék, én bizony elmondanám a véleményemet, már amelyik filmre emlékszem, - mert huszonnyolc filmről csak többszöri megnézés után volna esélyem, hogy kritikát mondjak, s ez tényleg nem férne bele - lesz, ami lesz, legfeljebb legközelebb egy gyermekpszichológust hívnak meg, aki tisztában van a helyi feltételekkel..., tehát, ha mégis engem választanának a TMT zsürijének, azt talán azért tennék, mert az én értékítéletemre kíváncsiak a szervezők, akik tudják, hogy más értékrend is létezik, mint a Polié, és nem csak magukhoz akarják hasonlítani magukat...(pont)

- aki ábrándozott: Tibor -

TMT

Ha én tanár lennék,

...a TMT előtt már napokkal lázban égnék: mit kell segíteni Csoncsinak és a többi szervezőnek, hogy gördülékeny, valóban hagyományteremtő, sőt már hagyományosan színvonalas legyen ez a kulturális fesztivál.

A nagy napon ünneplőbe öltöztetném a lelket; minden osztályban, ahol órát tartok, figyelmeztetném a jelenlevőket, hogy el ne készenek a rendezvényekről, majd nem leplezett érdeklődéssel vennék részt - legalább nézőként - a programokon.

A produkciók közti szünetekben megpróbálnám megkeresni azokat az alkotó gyerekeket, akiket tanítok, hogy gratuláljak nekik, vagy hogy felmossam őket, ha nem úgy sikerült minden, ahogy elképzelték, vagy ha a zsüri megfélekezett róluk, esetleg lehordta a művüket. Ha kell, vigasztalnám őket - nemcsak a bónusszal, amiről természetesen nem feledkezem meg a harmadik negyed lezárásakor, hanem azzal is, hogy együtt elemezzük, értékeljük a látottakat, hallottakat. Nem dicsérném a gyengécske alkotásokat, de a beléfkettett munkát mindenképpen díjaznám, és ha úgy látom jónak, ösztönözném a tanítványomat a folytatásra, vagy netán "pályamódosítást" vetnék föl neki. A zsüri minősítéseit is felülbírálnám, ha annak tartalmával (vagy stílusával, módszerével) nem értenék egyet.

Magamban szidnám a szakmai értékelő bizottságot, ha tagjai a "nagyok" gyakran ellen-szenves allűrjeivel semmibe vennék a bimbózó tehetségek és a lelkes amatőrök szárnypróbálgatásait. Hangosan viszont kiállnék mellettük, mert úgy gondolom, hogy a gyerekeknek nem árt, ha "világi" megmérettetéssel, esetleg az ő rovásukra elhangzó szélsőséges véleményalkotásokkal is találkoznak; talán még tanulságos is lehet észlelniük, hogy a "profik" számára csak a minőség fontos, nem az ember.

A találkozó végén megpróbálnám minden erőmet összeszedni, és (nem úgy, mint idén) segítenék a hétköznapi állapotok helyreállításában.

Jakab Judit - néző

TMT

Ha én a '95-ös TMT egyik szervezője lennék,

...biztosan írnék néhány sort a második találkozó kapcsán. Először is megköszönném mindazok munkáját, akik valamilyen formában segítségünkre voltak úgy, mint szervezők, és úgy, mint előadók és nézők. Ez a találkozó ugyanis nem jöhetett volna létre **a szervezők, az alkotók és a nézők** aktív támogatása nélkül.

Ha én **alkotó** lennék, elégedett lennék, s talán jóérzéssel gondolnék a II. TMT-re. Igen sok nézője volt a különböző megmozdulásoknak, s a produkciókat nem protokolláris tapsok kísérték.

Ha én **néző** lennék, szintén jóérzéssel gondolnék a II. TMT-re, mert alapvetően sokszínű, igen színvonalas produkciókat láthattam.

Ha én a filmpályázat egyik **kezdeményezője** lennék, minden alkotóval barátilag kezdet fognék, s azt mondanám:

Hölgyeim és Uraim!

Hát maguk tényleg **nem normálisak**. Kamerát cipelnek, beállításokon vitatkoznak, kellékek után kajtatnak, majd sötét oduba bújnak, gombokat nyomogatnak, vibráló dobozokba bámulnak, s mindent újra vágnek. S mindezt miért?

Inkább köllene menni befele a Burger Kingbe, benyomni a fejcskékbe egy csáklitséjket, hazakúszni s benyomni az Emtívít.

Ha én a 95-ös filmpályázat **zsüritagja** lennék, azt mondanám: boccs! Kicsit indiszponált voltam, meleg volt, meg sok a munka, a gyerek sír, zörög a vezérműtengely. Meg aztán sok jót és okosat is mondtam. Meg azt, hogy: csak az hibázik, aki dolgozik.

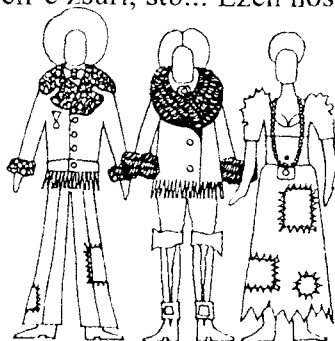
Ha én a 95-ös filmpályázaton **filmmel induló** lennék, s a zsüri a filmemet elfelejtené vagy lehordaná a sárga földig, akkor én nagyon megsértődnék. Hazamennék, nem köszönnék a házmesternek, megverném az öcsémet, s kifröcskölném a vizet a fürdőszobában. Aztán azt gondolnám, hogy minden így van jól.

Aztán arra gondolnék, hogy két megfáradt, középkorú apuka miatt csak nem fogok megsértődni, hiszen nem nekik készítettem a filmet, hanem a TMT közönségének, no meg magamnak. S csak azért is filmet forgatnék.

Ha én a 95-ös filmpályázaton **filmmel induló** lennék, s a zsüri a filmemet az egekig magasztalná, akkor nagyon elégedett lennék, s azt gondolnám, hogy igaza van, mert én tényleg tehetséges vagyok. De aztán arra gondolnék, hogy ezt csak újabb filmmel tudom igazolni. S csak azért is filmet forgatnék.

Ha én a TMT filmes pályázatának egyik **kitalálója** lennék, nagyon elgondolkodnék azon, hogy kell-e verseny, kell-e zsüri, stb... Ezen hosszasan meditálnék. Akár egy évig, ha kell.

A következő TMT-ig.

Pálos György
a TMT filmes pályázatának egyik kitalálója

TMT

Mottó: Alapvetően én egy szadista vagyok.

"Magyarázom a bizonyítványom" avagy rendhagyó filmkritika

A II. Téli Művészeti Találkozón bemutatásra került az EX-OGA Productions-tól A lázadás evolúciója, melyet a felirat szerint Ákom Bákom, vagyis én követtem el. Ez a film első díjat nyert több más alkotással egyetemben a TMT-n.

Volt szerencsém a film "premierjén" részt venni. Ez azért nagy élmény egy alkotó számára, mert ilyenkor találkozik először dédelgetett "gyermeke" a szigorú, de mindig igazságos közönséggel. Ekkor élesben figyelhettem végig, alkotásom milyen reakciókat vált ki a nagyjérdeműből. A mocorgás, a csönd, az enyhe kuncogás, a taps, a gyors "értetlenkedés" mind-mind olyan információ, amit én előzőleg nem tudok pontosan megjósolni. Mondok erre egy példát: tavaly az I. TMT-n bemutatásra került a Tojás című egypercesem, mely "földhözragadtan" tulajdonképpen egy tojás útja a feltöréstől a megevésig. Szárazan ennyi a cselekmény. És láss csodát, a közönség a végén először nevetett és csak aztán tapsolt. Lehet, hogy furesa, de én mint a film egyik alkotója ezen nagyon meglepődtem. Aztán amikor már a sokadik vetítésen is túl voltunk, jöttem rá arra, hogy hiába minden alkotói mély elgondolás, előzetes és utólagos belemagyarázás, a

film - amikor találkozik a nézővel - külön életet kezd élni benne.

Így volt ez most is A lázadás evolúciójával. Én kitaláltam, pihentettem, érleltem, megint megrágtam, aztán leforgattam, és megint leforgattam. Mire véglegesen összeállt a kép egy filmmé, úgy éreztem, hogy igen sikerült a mondanivalómat közérthető (!) formába önteni.

A forma pedig a következő volt:

1. kép: semleges, meleg-barna, kopottas faborítású díszlet. A padló és a fal találkozásának "horizontja" arany metszésben osztja a képet. Ebbe a nem túl megvilágított térbe felülről, a semmiből bepottyan egy narancssárga gömb (kosárlabda). Pattog, pattog, pattog, egyre erőtlenebbül, majd a kép közepére gurul, és megáll. A kép - ahogy kivilágosodott az elején, úgy - most elsötétedik. /Körülbelül 20 másodperc/

2. snitt: A kép kivilágosodik. Rengeteg tojást láthatunk, amíg a szem ellát. A tojások rendezett sorokban töltik be a teret. Csak egy hiányzik jól láthatóan a kép előteréből.

A hiányzó tojás lágyan beletűnik a helyére. A kép elsötétedik. /Ez a snitt is kb. 20 másodperc./

Néhány másodperces sötét

3. snitt: Mielőtt a kép kivilágosodna, kicsit hosszabban látható a sötétség, mint az előző snittek között, közben egy tojás feltörését hallhatjuk, mely csak akkor kezd halkulni, amikor a kép kivilágosodik. A képen teljesen ugyanaz látható megint, mint az első snitten (labdapattogás). A kép elsötétedik.

Vége

Ez lenne A lázadás evolúciója című film forgatókönyve.

Én ezzel a filmmel azt akartam megfogalmazni, hogy amikor fiatalok vagyunk, lázadunk, nem állunk be a sorba, nem fogadjuk el az adott társadalmi határokat, elégedetlenkedünk, vagyis pattogunk. Aztán idővel már nem lázadunk, nem elégedetlenkedünk, nem pattogunk. Szépen-lassan beállunk abba a sorba, ami ellen eddig kézzel-lábbal hadakoztunk. Ugyanolyan szürke senkik leszünk, mint őseink. Tojásfejű felnőttekké gömbölyödünk.

De mindenkiben ott lapul valahol az a fiatalos rebellis érzés, amit a felnőtté válás során hajlamosak vagyunk elfeledni. Ez valahogy olyan, mint a tojás közepén a sárgája. Mindegyik tojásban ott van, és ha feltörjük a tojáshéjat, akkor a sárgája a legmeghatározóbb, legszembetűnőbb része.

Szóval lázadunk, aztán olyanok leszünk, mint a szüleink, szürkék, képmutatóak, korlátoltak, senkik, de a gyerekeink ugyanígy fognak ellenünk lázadni, mint mi lázadunk most a társadalom beszűkült értékrendje ellen.

Vagyis a labda a fiatalságot jelképezi. (A sárga szín kicsit a lázadást jelenti, mely közvetve végigvonul mindhárom snittben, hiszen a tojásban is ott van a sárgája.) A tojások pedig a felnőtteket "takarják".

Csúnyán bántam a filmes eszközökkel. A gyenge fény, mely a labdát megvilágította, az egész képnek adott egy meleg tónust. Ez kicsit a

forradalmi tűz megfakult jelképe. A hanggal már sokkal jobban játszottam. A videotechnikánk-adta keretek miatt úgy döntöttem, hogy a tojás feltörése csak hangban "látszik". Bár megnehezítettem a néző dolgát, azonban dramaturgiailag ezzel nem sok változott.

A TMT zsürije a rövid indoklás szerint az imént felsorolt dolgokat díjazta. Amikor a zsüri méltatta a filmem, és a tartalmáról beszélt, odahajolt hozzám egy néző, majd ezt kérdezte: Tényleg erről szólt?

Mint utóbb kiderült, sokan voltak így ezzel a nézőtéren,

akik csak értetlenül néztek a filmemre.

Manapság a tévé elkényelmesíti a nézőt. Leülünk elé, és csak nézzük, nézzük és nézzük. Lassan megesz minket. Ellustulunk, a szemünkkel rágógumizunk. Az agyunkat ilyenkor általában félretesszük.

Én vagyok olyan szadista, hogy a filmjeimmal gondolkodásra kényszerítem a nézőt. Hála sz égnek, azért volt, aki megértette A lázadás evolúcióját. Az ő és mások gratulációit ezúton is megköszönöm. Nagyon jólestek nekem.

ÁkomBákom

AZ IDÉN IS TÖRZS DOMAD TÁBOR

július 10. és 22. között
ÉRJ RÁ!

Barna Norbert
 Barta Zsuzsanna
 Blazsek Mónika
 Böjtös Ibolya
 Bulyáki Annamária
 Burda Lilla
 Csanády Anna
 Cseh Ildikó
 Domokos Balázs
 Drozdik Beáta
 Farkas Balázs
 Fehér Dóra
 Fehér Ferenc
 Fehér György
 Fülöp Katalin
 Gémesi Balázs
 Geszti Judit
 Gregor Judit
 Grupcse Krisztina
 Hartyánszky Miklós
 Horák Anna
 Horváth Anikó
 Horváth Balázs
 Irsai Tamás
 Jenei Gabriella
 Kálvin Balázs
 Kapuy Márta
 Kerekes László
 Kocman Gabriella
 Kocsor Eszter

H
 EL
 L
 O
 G
 Ó
 L
 Y
 Á
 K!

Kovács Erika
 Kovács Eszter
 Lázár Zsófia
 Lemboczki Zsombor
 Lukács Marianna
 Matók Éva
 Meichl Márton
 Mihályfalvy István
 Molnár Melinda
 Pápay Dézi
 Pétery Kornélia
 Pflum Gábor
 Rév Zoltán Áron
 Sata G. Ibolya
 Szabó Rita
 Szalai Gergely
 Szaller Mónika
 Szécsi Gábor
 Szendi Zsolt
 Szenkovits Lili
 Szigedi Péter
 Szikra Csaba
 Tóth Katalin
 Túri Gábor
 Varga Lilla Orsolya
 Varga Zoltán
 Vargha Dávid
 Várhelyi Rita
 Vörös Tamás

A felvételiző nyolcadikosok írták

Az írásbeli felvételi feladatok egyike egy fogalmazás készítése volt választható témában. Három cím közül lehetett csemegézni. Az egyik cím szerint *"Más vagyok, mint a többiek"*. Valóban?

Elismerem, más vagyok. Ez az iskolában érződik igazán. Reggel, mikor be megyek a tanterembe, nem érzem, és a többiek sem érzik, de én tudom, más vagyok. Megpróbáltak elfogadni. Először én nem akartam, aztán nekik nem sikerült. Akármibe kezdtem, végül ugyanoda jutottam, és ugyanaz a szörnyű dolog nézett velem szembe: más vagyok.

Nekem nincsenek szüleim. Három éves koromban mentek el. A nagyi azt mondta: örökre, de én nem hittem neki. Még iskolás koromban is vártam, egyszer visszajönnék. Aztán pár éve, egy osztálykiránduláson értettem meg, mi történt.

A barátaim a szüleikről beszéltek. Azt mesélték, hogy apukájukkal horgászni mentek, és anyukájukkal esténként mesét olvastak. Az egyik társamnak az anyukája minden este altatót énekelt. Azt mondja, az anyukájának van a legszebb hangja a Földön. nekem senki nem énekel.

Néha elgondolkozom, milyen lenne, ha nekem is lennének szüleim. Hétfévenként együtt mennénk kirándulni, és az apukám segítene megcsinálni a házi feladatot, de a valóságban nekem senki sem segít. Egyedül vagyok, és egyedül oldom meg a leckét. Az én álomszüleim szépek és fiatalok. Gyönyörű házban élünk, és van egy kutyám. Az álmaimban testvéreim is vannak, egy szép nagy család vagyunk. Reggelente anyu csinál reggelit, mint az osztálytársaimnál mindenhol, aztán apu kézenfogva kísér suliba. Így még én is boldogan járnék iskolába. Nem értem, a többiek miért nem örülnek, hiszen nekik családjuk van.

Az álomcsaládom este együtt vacsorázik. Anya mosolyog, apa a munkájáról beszél. Boldogan alszom el este a nem létező szobámban, de mindig az történik, hogy ha felébredek, a valóságban vagyok. És a valóságban nincsen se kutyám, se testvérem, még szüleim sincsenek.

Igen, én más vagyok. A nagyi azt mondta, azért, mert nem olyan vagyok, mint a többiek, még nekem is meg kell tanulnom élni. És tényleg: az osztálytársaimnak segítenek megcsinálni a házi feladatot, de én egyedül is képes vagyok megoldani. Én egyedül dönthetek a sorsomról, mert én egyedül vagyok. "hamarabb fogok dönteni az életemről" - ezt a nagyapa mondta. De tényleg ettől én más vagyok? Nem hinném. Csak érettebb, mint a többiek. De azért hiányoznak a szüleim.

A másik cím: *Miért nem szeretek iskolába járni?* Nézzük, erről milyen gondolatai vannak az egyik jelöltnek!

Minden embernek - ha tetszik, ha nem - kötelező iskolába járni. Bár már az óvodában hozzászokunk a közösséghez, az első osztály mégis borzalmas. Így voltam vele én is. Minden egy szeptemberi napon kezdődött.

Mikor mondták a szüleim, hogy napköziotthonos iskolába írtattak, már elkezdtem utálni, pedig még nem is tudtam, mi az a sulis. Az első napon szinte félholt voltam a sok élménytől, de sajnos nem a pozitív élményektől. Az osztálytársaim - mivel mindannyian ugyanabban a faluban éltek - már ismerték egymást. Velem, aki máshonnan jöttem, senki nem akart barátkozni. Ha csak tudtak, elkerültek, csúfoltak. Ezzel teltek a szünetek. Az órák még rosszabbak voltak. Ha a tanár felszólított, és nem tudtam válaszolni, kinevettek. Több év telt el, mire beilleszkedtem, bár még most sem ismernek igazán a barátaim. Az iskolában mindig egy szebb, jobb arcomat kellett mutatnom, mert rájöttem, hogy a valódi énemet nem fogadják el.

A felsőben, a nagy tanulások idején értettem meg, milyen keveset ér az órai magyarázat. A helyi tanárok nem tudnak, talán nem is akarnak jól magyarázni. Szerencsére van egy-két kivétel. A félévi, év végi osztályzások a csúcs. Mivel mindenki (a tanárok is) ismer mindenkit, mindenki tud mindent mindenkiről. Így ha osztályozni kell, nem az érdem, hanem a családi háttér és a viselkedés szerint osztályoznak.

Ezért nem szeretek én iskolába járni. Mert nincs egy nyugodt környezet, ahol mindenkit a képességei alapján értékelnek, és ahol nincsenek akadályok a tanulás előtt. Ha megtalálnám azt az iskolát, ami megfelel az elvárásaimnak, akkor szívesen járnék tanulni.

Nesze semmi, de azt aztán fogd meg jól!

Micsoda vívmányok! "Kitárgyaltuk", hogy ott legyünk a szóbeli felvételi bizottságokban. Már csak ez hiányzott nekünk. Két napon keresztül ott ültünk és hallgattuk az ilyenáolyan képességű felvételizőket. Nem biztos, hogy jobb volt az idei golya-felhozatal, de legalább több szem többet lát alapon válogattunk. Megpróbáltuk a lehetetlent, hogy húsz perc beszélgetés alapján meghatározzuk: kell-e nekünk a velünk szemben ülő "sápadtarcú" nyolcadikos, vagy nem.

Hogy milyenek lesznek jövőre az elsősök? Bizonyára hozzánk hasonlóan szépek, csúnyák, okosak, buták, hülyék és még hülyébbek.

Most felmerülhet a kérdés az olvasóban, hogy miért voltunk akkor ott a szóbelin. Nos, ezt a kérdést én is feltettem magamnak. De nem azért, mert úgy gondolom, hogy nem érte meg ott lenni annak a néhány embernek, akik kissé **unfairül** ki lettek "választva". A kérdés annak kapcsán merül fel bennem, hogy a végső, mindent eldöntő össznépi anyázásban, amikor közösen kiizzadjuk, hogy ki kap négy évre menedékjogot a Politechnikumba, már mi, diákok nem lehettünk ott. Hogy miért nem vehettünk részt a tényleges döntésben? Nem tudom. De gyanítom, hogy az sem tudja, aki eldöntötte, hogy ne legyünk ott.

Most élvezhetjük "látványos" demokráciánk hatalmas kirakatvívmányát, a beleszólásszabadságot. Olyan ez, mint a népmesében, amikor az igazságos Mátyás király az okos parasztlánynak kiadja, hozzon is ajándékot neki, meg nem is. És a király kap is ajándékot, meg nem is...

Nagy Ákos

Felhívás

a Politechnikum minden osztályához!!

a Poli-Szüli-Napi programsorozat keretében
osztályok közötti SZÍNHÁZI FESZTIVÁLT rendez.

Ha kedvet érzel egy **színpadi produkció** létrehozásához,
beszélj rá osztályfőnökeidet és osztálytársaidat!

Nevezési határidő: Április 30.

A nevezés tartalmazza a mű szerzőjét, címét, szereplőit,
technikai igényeket és az előadás hosszát.

EREDMÉNYES FELKÉSZÜLÉST KIVÁNUNK!

következő számaiban.

Kár lenne kihagyni!!

Messzi északról jöttek, ahol mindig fúj a szél

(JÖNNEK A SVÉDEK! MÁR MEGINT!)

Malmöben valóban nagyon ritka a szélcsend, metsző hidegek tudnak lenni. Talán ezért is szeretnek hozzánk jönni a svédek (is). Immár harmadik éve. Most tizenhat vagy tizenhét diák és három tanár és egy baba. Az alábbiakban közreadom budapesti hetük részletes programját, ez is megkönnyítheti döntésedet.

Április 23. vasárnap, délután: Megérkezés, várni fogjuk őket a pályaudvaron.

Április 24. hétfő

délelőtt: Látogatás a Politechnikumban

(óralátogatások, tízórai, ebéd, beszélgetések).

délután: Városnézés, uzsonna.

Április 25. kedd: Utazás a Balatonra, egésznapos közös program
(tízórai, ebéd, uzsonna).

Április 26. szerda:

délelőtt: Utazás Szentendrére, tízórai.

este: Svéd-magyar labdarúgó mérkőzés megtekintése
(Európa Bajnokság) a Népstadionban.

Április 27. csütörtök, dél körül: Hazautazás. Kikísérjük őket az állomásra.

Szeretnél részt venni ebben a "budapesti utazásban"? Elsősorban azok jelentkezését várom, akik mindenhol ott lennének, de természetesen részprogramokra is lehet "nevezni". Utóbbiakat azonban sok résztvevő esetén nem tudom "fogadni". Gondold végig, hogy a svédek elsősorban a svéd, másodsorban az angol (azt is nagyon jól), harmadsorban a német, legvégül a francia nyelvet beszélik. Mérd fel saját jártasságod szintjét idegen nyelvi tekintetben és ha megfeleltél a próbán és kedved is van, ne habozz,

**találj meg engem szándékkal legkésőbb április 13-án,
csütörtökön.**

Az iskolából való négynapos kiesésed belátható vagy beláthatatlan következményekkel járna? Erre a kérdésre osztályfőnökeidtól kérek majd választ, a végső szót ők fogják kimondani a jelentkezés elfogadását tekintve. Költségek a programokkal, a közös "részekkel" kapcsolatban nem terhelnének, a Politechnikum vendége lehetnél.

Kedvem lenne egy tréfás nyelvi rejtvényvel befejezni, de nem nagyon szoktatok próbálkozni remek feladványaimmal. Most éheztetek benneteket, talán legközelebb.

Lajos

SPORT

SAKK HÁZIBAJNOKSÁG

Több hónapon át tartott, minden versenyző kilenc mérkőzést játszott (átlag minimum fél-fél óra!), az első és az ötödik helyezett között csak egy (!) pont lett a különbség, az utolsó mérkőzésen vesztes Csenge győzelme esetén bajnok lett volna - gondolom érzékelhető mindebből a bajnokság hallatlan kiegyensúlyozottsága, feszültsége, mondhatni drámai légköre! További kommentár helyett a végeredmény:

1. Bálint Dénes	iGRic
2. Balogh Imre	iGRic
3. Zsembery Gábor	V. évfolyam
4. Kőrösi Csenge	KáBé
5. Szikszai Bertalan	KáBé
6. Budai Balázs	KáBé
7. Magyar Péter	iGRic
8. Hatás György	KáBé
9. Matkovcsik Zsolt	V. évfolyam
Sándor István	KáBé

Gratulálok a jó és a kevésbé jó helyezést elérőknek egyaránt (hiszen "Nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!" - Kinek tulajdonítják a mondást? Aki elsőként talál meg a megfejtéssel - a diákok közül - annak egy sportszelet üti a markát!), illetve feltétlenül ki kell emelnem a verseny egyetlen hölgy résztvevőjének, Csengének teljesítményét. Mi lesz jövőre? Remélem olyan sok sakk-mániás, hogy nem lesz módom a körmérkőzéses forma megtartására, hanem "zónaközi" selejtezőket kell beiktatnom. A csapatbajnokságról (amire idén nem volt jelentkező) nem is beszélve.

Molnár Lajos

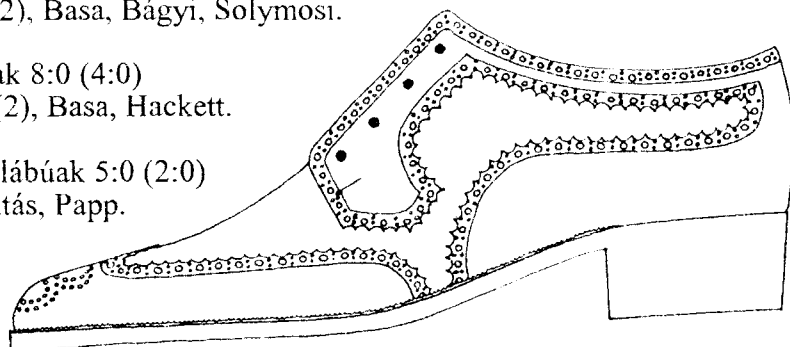
NAGYPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG

Lezajlott a tavaszi forduló is, márciusban, decemberi hidegben. Jó mérkőzéseket láttunk. Az ötödévesek részben önhibájukból, részben azon kívül ebben a szezonban nem tudtak részt venni. Mindezek alapján a bajnokságból nem záródtak ki, őszi eredményeiket figyelembe véve helyezést kaptak (tavaszi mérkőzéseik mindegyike 2:0-ás vereségként lett elkönyvelve). Lássuk az eredményeket (az őszi mérkőzésekről akkor már beszámolt a Poligráf)!

Törtető Tanerők - Süvítő Bütyökmagok 7:0 (3:0)
Gl.: Hackett (2), Molnár (2), Basa, Bágyi, Solymosi.

Törtető Tanerők - Falábúak 8:0 (4:0)
Gl.: Bágyi (4), Solymosi (2), Basa, Hackett.

Süvítő Bütyökmagok - Falábúak 5:0 (2:0)
Gl.: Wippenhauser (3), Hatás, Papp.

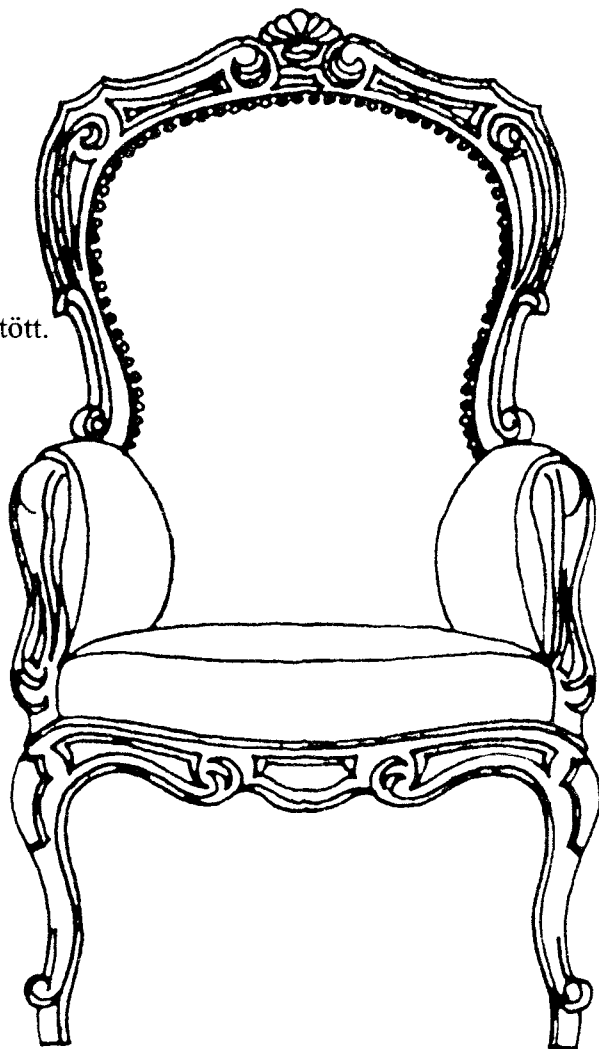
Végeredmény:

1. Törtető Tanerők	15 pont	33:6
2. Real Margit	9 pont	17:9
3. Süvítő Bütyökmagok	9 pont	14:17
4. Falábúak	3 pont	4:36

A 2. és a 3. helyezett között egymás elleni eredményük döntött.

Góllövőlista:

Gólkirály:	Wippelhauser Zsolt	9 gól
Ezüstcipős:	Aszódi Krisztián	8 gól
	Bágyi László	8 gól
	Hackett Colin	8 gól
Bronzcipős:	Basa Attila	6 gól
	Lukács Gábor	6 gól
4.	Molnár Lajos	4 gól
5.	Solymosi Erik	3 gól
	Zsembery Gábor	3 gól
6.	Falus Tamás	2 gól
7.	Hatás György	1 gól
	Papp Viktor	1 gól
	Puskás Aurél	1 gól
	Spollár László	1 gól
	Szabó László	1 gól

A "legjobb játékos címért" folyó verseny végeredménye (a játékosok által adott pontszámok alapján):

Aranylabdás:	Aszódi Krisztián	8,33
	Lukács Gábor	8,33
Ezüstlabdás:	Basa Attila	7,4
	Bágyi László	7,4
	Molnár Lajos	7,4
	Wippelhauser Zsolt	7,4
Bronzlabdás:	Nagy Gábor	7,0
	Zsembery Gábor	7,0

Minden játékos pontszámai megtekinthetőek nálam.

Külön dicséret illeti a Süvítő Bütyökmagok és a Falábúak csapatait, hiszen ők fiatalabb korosztályként vállalták az idősebbek között a küzdelmet és így lehetett egyáltalán a bajnokságot megrendezni.

Gratulálok, gólokat kívánok, jövőre újra, remélhetőleg minden osztály részvételével!

Molnár Lajos, a focista

Tornaház-avató

Nekem nagyon nagy élményt jelentett ez a rendezvény! Mindenkinek köszönöm, hogy hozzájárult ahhoz, hogy jól érezzük magunkat! Várom a Tornaház első szülinapját.

DJ

Képek (Tornaház-avatás)

Ez a címe az írásomnak, ami a Borsban

Lajos A tornaházi bulin

megjelöléssel olvasható a szerkesztő(k) adományaképpen. Fontos volt ezt elmondanom két okból:

- egyrészt olvassátok el!
- másrészt a cikk címe is nagyon közel áll hozzám.

Molnár Lajos

Az ITEM-Műhely Könyvkiadó irodalmi pályázatát hirdet, amelynek témája a szeretet.

Pályázni lehet: Mese, novella, elbeszélés és vers kategóriában.

A pályázaton való részvétel nincs korhoz kötve, de a legjobb alkotásokat a következő módon díjazzuk:

6-10 évesek I-III. díj.

11-18 évesek I-III. díj.

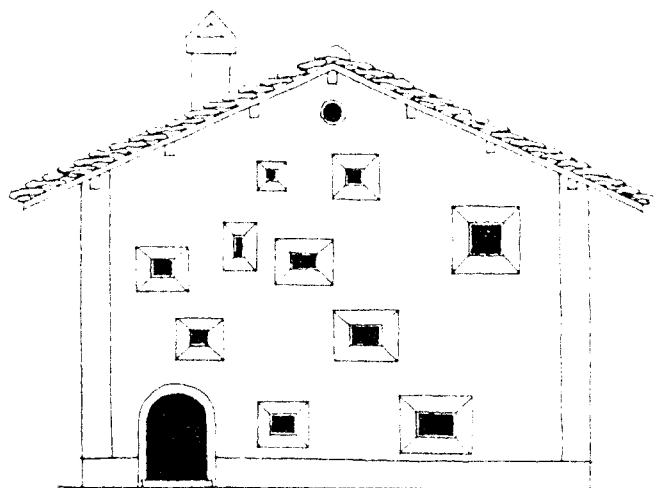
felnőttek I-III. díj.

A pályázaton nevezési díj befizetésével lehet indulni. 18 év alatt 100 Ft-ot, 18 év felett 200 Ft-ot kérünk befizetni. A feladóvevényre a jelíget és a feladó címét kell felírni.

Beadási határidő: április 30.

Cím: ITEM-Műhely Könyvkiadó, 5601 Békescsaba, Pf. 377.

Minden pályaművet megőrizzük, de kívánságra válaszboríték ellenében visszaküldjük.

PÁLYÁZATOK

Pályázati felhívás

A szerencsi országgyűlésen Bocskai István Magyarország fejedelmévé választásának 390. évfordulója, valamint a szerencsi Bocskai István Gimnázium alapításának 40. évfordulója alkalmából a szerencsi Bocskai István Gimnázium és a szerencsi Városi Kulturális Központ képzőművészeti pályázatát hirdet:

BOCSKAI ÉS KORA címmel általános és középiskolások részére.

A pályamunkák a témához kötődve bármilyen technikával elkészíthetők. Kategóriák: festészet, grafika, sokszorosító grafika, kispasztika,

szobrászat. A festményeket, grafikákat paszparturázva kell beküldeni (a paszpartura mérete 35X50 cm, illetve 50x70 cm lehet). Valamennyi pályamunkára kérjük ráírni a következőket:

1. Név
2. Születési év
3. Lakcím
4. Az iskola neve, címe
5. A mű címe

A munkákat szakmai zsűri bírálja el. (A beadott műveket nem küldik vissza.)

A pályamunkákat a következő címre kérjük **1995. április 10-ig:** Bocskai István Gimnázium Igazgatósága; 3900 Szerencs, Ondi u. 1.

A kiállítás megnyitása és eredményhirdetése **1995. április 22-én** lesz. A megnyitóról a kiállítók értesítést kapnak. A díjazott munkákat kategóriánként I.-II.-III. helyezéssel értékeli a zsűri. A díjak megosztva is kiadhatók.

Sikeres, örömteli alkotást kívánunk valamennyi pályázónak

a szervezők

A Poligráf ez évi 5. számában elindult a hirdetés-oldal. Igény, ill. érdeklődés alig mutatkozott e rovat iránt, mellette-helyette (alatta) viszont lássunk két glosszát Budai Beja tollából, majd utána játék! Szmöre - sajátos szmörés stílusban - leírást készített egy múlt századi magyar festő egyik képéről. A feladat kézenfekvő: ki készítette a festményt, mi a mű címe? Az első megfejtő (nekem) értékes nyereményben részesül.

a szerk.

ANGOLTANULÁSHOZ PARTNERT KERESÉK. AZ ANGOLTANÁR IDEJÖN A POLIBA TANÍTÁS UTÁN. KITŰNŐ FELKÉSZÜLÉSI LEHETŐSÉG AZ ÉRETTSÉGIRE! HA ÉRDEKEL, SÜRGŐSEN JELENTKEZZ NÁLAM!

NAGY ÁKOS - JP

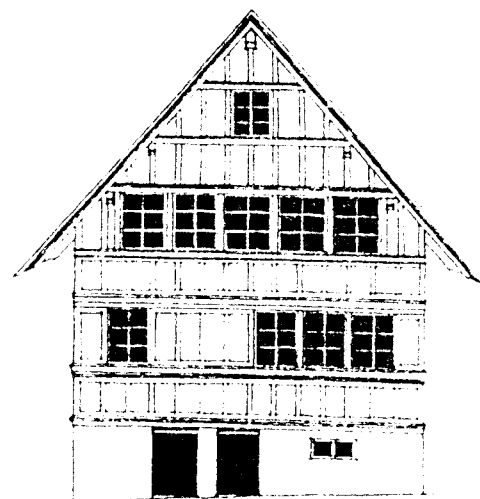
glosszák

*"Eltűnt 7 db karcsuzamár 7 éves felcsavarral
együtt"*

"Vajon a zsarnok hány éves?"

*"Büszke közepességében valódi ház felkász talpnyaló,
nagy retekkel aludt. Felfelé, közel JV, apró
áram, gáz az udvarban."*

"Ez akkor mi van a házban?"

Kié a kép?

A kép szereplői eleve két csoportra vannak osztva: balra a negatív személyek, jobbra-középre a pozitívak. A vizsgálóbíró ábrázolása fantasztikus, nemhogy a kortárs alkotások közül, de még talán a képből is kilóg. Tojás feje kopasz, maradék barna haja le van nyalva, vizslató apró szemei kerekded okularé mögött lapulnak. Ruhája gyászosan fekete, baljában a toll, mintha ő lenne a legfőbb ítélelhozó. Mögötte emberei. Feltehetően a külföldi hatalmat jelképezi egy vörösruhás ember tiszteletet parancsoló tekintete, ruházata (talán hivatalnok) s két talpig vasba öltözött tiszt.

Középen az egyensúlyt megtartani próbálkozik egy lehorgasztott fejű homályos alak, pártatlan, valószínűleg ő vezette elő a vádlottakat. Ilus büszkén kihúzza magát, bár arca komor, lesújtott, de nem fél. Fia jobbán, lánya balján áll, az asszony keze gyermekei vállán. Mögötte megintcsak katonák, de ők már szürke-piros mundéros-páncélos egyenkatonák.

A vizsgálóbíró szőrszálhasogató, hangulatot feszítő kérdései lepattannak az anyáról.

Falfehér arccal túri a piszkálódást. Ilus mögött egy idősebb udvari talpnyaló, bal fülében karika, hatalmas bajusza van, keze kardja markolatán nyugszik. Túl rikító színekbe öltözött, látszik, hogy más bábja. Ömögötte, a homályban az arctalan erő képviselőként néhány elmosódott egyenfegyveres áll.

A közepén látható figura mögött egy ajtó - némi világossággal. A baloldali alakok hányaveti tartásáról, flegma üléséről lerí, hogy még elhiszik: a hatalom, amit képviselnek, megtöri majd szegény asszonyt. A címszereplő nő nem sugárzik, nem dúskál a bosszú energiáiban, de nincs porig alázva sem. Tartása, bús, mindenre elszánt tekintete megpróbálja tapintatosan tudomásunkra hozni azt, ami az idő múlásával úgyis kiderült volna: "Nem ismeritek ti még a magyar embert! A magyarok szívóosságát! Erejét! Ti itt nem akarhattok semmit. Legfeljebb szerethetnétek ezt vagy azt csinálni. Mert ha a magyar valamihez nem adja jobbát..." - Ilonának valóban szuggesztív a tekintete.

Johnny Deash

A jánló oldal

Kedves, hízelgő, aranyos, igazi amerikai műtyűr. Az egész család kedvence, kis komisz, stb. Egy tipikus kisfiú elindul egy viharos estén, hogy kedvenc barátait - az állatokat: kutyákat, macskákat - akár az élete árán is, de megmentse.

Eddig igen bájos, figyelemre méltóan békés és tanító jellegű a "játék" (már ha nevezhetjük annak). Az ember arra gondol (miután mindezt elolvasta), hogy minden lakásba, minden csöppség kezébe ezt a játékot kellene adni. Majd elindítja...

Figyelmesebbek már ekkor kissé meglepett arcot vágnak: megjelenik a kis Johnny, s miközben ellenállhatatlanul mosolyog ránk, bal karjával egy ódon, mondhatni klasszikus kísértetkastélyra mutat - mit sem törődve a mellette vicsorgó zombival.

Ezek után valamelyest más hangulattal nyomjuk meg az enter gombot, és a bizarr bemutatkozást próbáljuk feledni. Am hiába is sikerül a megnyugvás; mintegy fél másodperc töltési idő után szinte leírhatatlan látvány tárul elénk. Főhősünk kis pöttös pizzamájában egy barátságos "Ne etessük a zombikat!" tábla előtt áll. Elképedésünkből egy, a képernyőn (Johnny előtt?, alatt?) átnyargaló patkány ébreszt fel. Mindezek után szinte reális kép kezd kialakulni bennünk erről a "játékról", és Johnny fürkésző tekintetével végigjátszhatjuk a kriptákkal és akasztófán lógó csontvázakkal tarkított mezőt.

Miután helyzetünket és esélyeinket felmértük, elindulunk bátor kis hősünkkel a képernyő jobb sarkába. A következő pályán a pillanat tört része alatt egy, a magas lábszárcsontjait dobáló csontvázzal futunk össze. Gondolom, nem kell mondanom, hogy Johnny állapota rohamosan romlik, ám ebben a minutában korszakalkotó ötletem támad, és a már oly sok esetben bevált módszerhez folyamodom: rátenyerelek a space-re. Csodák csodájára Johnny előkapja félelmetes fegyverét, és három golyóval leteríti ellenfelét. (Johnny félelmetes fegyvere egy csúzli.)

Körülbelül másfél pálya múltán megjelenik egy még sokkal kedvesebb ellenfél a színen. Egy talpig rohadó, zöld fejű zombi. Már kezdtem hiányolni! Kis hőzünk persze másodpercek alatt őt is leteríti, de váratlan fordulat következik be, mivel a zombi feje pattogva (vértől mocskosan) megközelíti Johnny-t, és még egy utolsót szippant életerejéből. (Hát nem aljas?!) Mindez még kevés volt elmés programozóknak, mert ez így egyhangú volna. Alig tehet közös kedvencünk egy-két lépést, menten nyakára ugrik egy csuklónál mesterien leválasztott kéz (természetesen szintén zöld). /Színes monitorunk van!/
 Szó se róla, az igazán kedves kiagyaló nem akarta elvenni minden kedvünket a játéktól, így hát különböző értékű "ajándékokat" rejtett el, mint például egy falra helyezett koponyát. Nos, ha erre Johnny rálő a csúzlijával, menten kiugranak a koponya kocsányos, vérben úszó szemei, és hőzünk hirtelen 200 dollárral gazdagabbnak tudhatja magát. Fel a fejjel!

Hatalmas kibontakozási lehetőségeket kínáló, izgalmas, érdekes, képességfejlesztő (!) játék a láthatáron!

Folyt. köv.

Tóta Julka, alias ifjú Johnny Deash

U.i.: A legközelebbi pályán már zöld (!) mocsárszörnyek, kígyók és keselyűk is vannak.

MIÉRT ÉPPEN ALASZKA? (TÁBORAJÁNLÓ)

Tényleg miért éppen Alaszka? Ott még nyáron is tél van, esik a hó, befagy a tó vize, és nagykabátban kell járni. Brrrrr! Még rágondolni is rossz. Kiráz a hideg.

Menjünk inkább melegebb égtájakra, oda, ahol mindig süt a nap, meleg van, és csak a légkonditól fázhatunk meg. Akkor irány Izrael!

Miért éppen Izrael? Hát azért, mert tavalyhoz hasonlóan idén is lehetősége van néhány polisnak három hetet eltölteni itt. A tábor időpontja: július 11-augusztus 1. A tábor helye: Karmiel, körülbelül két óra autóútra van Tel Avivtól északra. Az elhelyezés magyar szemmel igen pazar, a helyi főiskola kollégiumában kétágyas, fürdőszobával és konyhával ellátott szobáiban. A programok tavalyhoz képest némileg változtak (elsősorban a magyar tapasztalatok miatt). Idén is lesz sok unalmas meg érdekes angolnyelvű előadás (angolul érdemes valamit tudni!). Sok utazás van a programba iktatva, ezek során megismerheted egész Izraelt. Megnézheted azokat a vidékeket, városokat, amelyekről a leginkább a hírekben hallottál. Ez azért is érdekes, mert így jobban megérti az ember, hogy miért is vitatkoznak ott annyit azért a sok kőért, amin ráadásul még a fű is alig nő meg. Ha már a hírek szóba kerültek, legtöbbször valamilyen terrorcselekmény kapcsán esik szó Izraelről. Nos, valószínűleg ott egy-két busszal többet robbantanak fel évente, mint itt nálunk, de a helyzet azért nem olyan vészes. Amikor mi kint voltunk, és nem tartózkodtunk a főiskola területén, folyamatosan szemmel tartottak bennünket. Amikor csoportosan utaztunk, mindig fegyveres őr kísért minket. Biztos vagyok benne, hogy itthon több veszély fenyeget, mint Izraelben, ahol állandóan felügyelet alatt álltunk.

De nem csak előadásokat hallgathatsz, köveket nézhatsz, szebbnél szebb városokat járhatsz végig, ami a legfontosabb: megismerkedhetsz rengeteg emberrel, meglátogathatsz izraeli családokat, bepillantást nyerhetsz, hogy ott mik a szokások, és hogyan élnek. Ezt egy utazási iroda programja nem tartalmazza.

Ez alatt a három hét alatt biztosan több oldaláról ismersz meg egy olyan kultúrát, amely eltér a miénktől. Ami akárhogy is nézem, nagy élmény.

Hogy mennyibe kerül ez az élmény? Hát attól függ. Tavaly nekünk 50-60 ezer forintot kellett fizetnünk. Idén valószínűleg többen utazhatnak ki (bár nem csak a mi sulinkból mennek), és így több alapítványi támogatást is megpályáznak a szervezők. (Mindenképpen megéri, mert az utazási irodáknál egy hét kerül ennyibe.)

Ha további információk érdekelnek, keresd meg Pécsi Katát, lehetőleg minél hamarabb. Persze a tavalyi utazóktól is érdeklődhetsz, hogy milyen volt.

Kalandra fel!

Nagy Ákos - Zártosztály

**HIGH-TECH &
FUN STUDY TOUR**
July 11 - August 1 1995

PROGRAM

ORT GALILEE COLLEGE
IN MEMORY OF MAX BRAUDE
Karmiel - Israel

מכללת אורט הגליל
ע"ש בראודה

Aranyköpések

dilemma (= dilemma)
 speredektivikus
 paradox tétel = látszólagos
 "bolondság", ami mögött igazság
 rejtőzik (!).
 hírnök
 ... a betegeiket otthagyják a kórság
 közepén.
 A késleltetés nagy izgalmat vált ki
 a mű olvasásakor.
 ... ezáltal kápráztatja el a pulicumot.
 A színpad két szintből állt, amit a
 drámák trükköztek.
 A tragikumok megfestése sokszor
 elérte a legkedvezőbb hatást.
 A költőnek sikerült (sic!) rímekbe
 szedni művét, ezt főleg a sorok
 végén érezhetjük.
 Az író felvet valamit, és ezt
 hántolgtatja.
 Ez egy természeti kép, azaz
 allegória.
 ... egy hamis képet akar látszani.
 A fordulataiban gazdag mű
 fokozatosan korbácsolja fel a
 végkifejleményt.
 A festményt a barokk korszakára
 oly jellemző kissé vaskos, hájas
 nőalakok hiánya nélkül élvezhetjük.
 Ismét egy fenomenális kép került a
 kezeim közé...
 A háttérben a fákon kívül látszik az
 égbolt, amely egy eső utáni
 napsütéses látványos
 kibontakozását foglalja magába.
 ... mindezzel kifejezve a napszag
 jellegzetességeit, a szürkület
 borongósságát.
 Az erdő mozgalmat sugároz...
 A hajára még a barokkból átnyúlt
 csigavonal látható.
 Az embereken látszik a
 meglepedség.
 A romantikus festőkre jellemző az
 aprólékos stílus.
 Phaedrában dül a feleségi

kötelességtudat.
 Theseus azonnal kitöri a botrányt.
 Theseus halálhíre Phaedrából
 kiváltja mindazt, ami a szívében
 lakozik.
 Hippolytos bűne kevés, de ami
 van, az a biztos halál.
 Laertes apja parancsait vakul
 követi.
 Id. Hamlet nem beszél a műben.
 Hamlet örültet tett.
 Polonius, az udvaronc hallgatózik,
 amikor lánya, Ophelia beszélget
 Hamlettel, azért, hogy megtudja
 Hamlet örülésének (!) titkát.
 Opheliánál sem volt nyerő ez az
 örülség.
 Polonius több ízben is
 megmutatja, hogy ő a
 hallgatózásban mennyire profi.
 Zrínyiújvárt Zrínyiről nevezték el a
 kirohanása után.
 Pázmány Péter egy kitalált hős a
 műben.
 Molière inkább komédiákat írt,
 nem tragikus tragédiákat, mint
 Shakespeare.
 Molière arra törekszik, hogy kevés
 legyen az ilyen ember, vagy aki
 éppen álszentnek készülődik, ne
 legyen az, és az igazi szentek ne
 legyenek álok.
 Tartuffe szenvedélyes, játékos,
 álszent, számoló...
 A janzenisták a bujdosó Istenben
 hittek.
 Szegény egyházat egy életre
 megbotránkoztatja.
 A harmadik jelenetben
 tapasztalhatunk Don Juanból egy
 kis segítőkészséget, egy kis rejtett
 bátorságot, és igazából ez nem is
 esik nekünk olyan rosszul.
 Amikor Kund Ábigél a ravatalon
 jár, a halálos sebből megindul a
 vér.

Tonio Kröger Carlóst olvasott.
 Nem viszonyzott barátság.
 Inkább egymással rombolják
 viszonyukat.
 A sátán szintje a fantasztikumot
 szólaltatja meg.
 Az epikus színház egyik lényege,
 hogy a közönséget nem szabad
 egy síkra helyezkednie a
 színészekkel.
 A háborúnak nincsen lényege.
 Testi fogyatékosága lelki.
 Egyébiránt a kérdésre nem tudom
 a választ, mivel hűségemből (!)
 kifolyólag nem figyeltem az órán.
 Fordítás: (eredeti:) Szedek virágot,
 hogy örömet szerezzek veled.
 (megoldás:) Szedek
 virágot, hogy megkívánhass
 engem.

Tartalom

IT- emlékeztető.....	2
Bíróság.....	4
Az idő.....	6
Singing Skulls.....	7
Taniroda.....	12
In memo TMT.....	13
Nyolcadikosok írták.....	19
Ákos felvételiztetett.....	20
Molnár Lala informál.....	21
Tóta Julka ajánl.....	25
Glossza, játék.....	26
Izrael.....	27
Aranyköpések.....	28

A POLIGRÁF szerkesztőségének címe:

Északi szélesség 47 fok 28 perc.
 Keleti hosszúság 19 fok 05 perc.

A POLIGRÁF
 A SENKO KFT. TÁMOGATÁSÁVAL
 JELENIK MEG.

POLIGRÁF

- A Közgazdasági Politechnikum lapja -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
 (Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 370 példányban -